

[Gerda Møller.]

alvor mener, at det demokrati, vi arbejder for, er en sikring af de borgerlige frihedsrettigheder samt et engagement i en stadig menneskeliggørelsesproces, og at det er den styreform, der tjener menneskeheden bedst — og det gør den største del af landets befolkning — ja, så må det være noget helt selvfølgeligt, at vore børn og unge ikke sendes ud af skolen med et rent tilfældigt kendskab til vore egne samfundsforhold.

Jeg slutter mig helt til den tidligere socialdemokratiske handelsminister fru Lis Groes, når hun i radioens grundbog om demokrati siger:

„Vigtigst af alt er det vel at få unge til at forstå selve demokratiets bærende tanke, at vi alle sammen skal være med til at forme fremtiden, og at samfundet og dets udøvende organer ikke er vore fjender, men et udtryk for det fællesskab, vi alle skulle være et aktivt led i. Hvis vi vil bevare vort folkestyre og gøre det endnu stærkere, må der oplysning til, og der må sand oplysning til.“

Det er baggrunden for det konservative folkepartis forslag til ændring af folkeskolens formålsparagraf om at sikre eleverne en grundig orientering om vort samfunds demokratiske styreform og de principper, der ligger til grund herfor, at vi ønsker at forberede eleverne til medindflydelse og personligt ansvar i samfundslivet, og endelig, at vi indfører en bestemmelse om, at indoktrinering af eleverne til en bestemt anskuelse eller holdning ikke er tilladt.

Der er en stærk tendens i tiden til, at man er på vagt over for den mere eller mindre skjulte form for ensidig påvirkning. Derfor må folkeskolen have en så udførlig og klar målsætning som muligt, og vi lader os ikke vildlede af de venstreorienterede læreres organ Unge Pædagogers voldsomme reaktioner og tale om forfølgelse og chikane. For som Peder Syv siger det: slår man blandt en flok hunde, hylér den, man træffer. Og når 30 socialistiske lærere i Albertslund kommune nægter at være „lakajer for det bestående samfund“ og „ikke vil fortsætte med lappeskrædderundervisning“, men i stedet „vil skaffe sig mening i arbejdet ved at beskæftige sig og børnene med skolens placering i det kapitalistiske samfund“, så er der tale om misbrug, så det batter.

Hvis marxistiske lærere vil lave revolution i samfundet, må de gøre det i deres fritid. I deres arbejdstid har de at rette sig efter det bestående samfunds præmisser og arbejde på dets vilkår, hvor meget de end foragter det, ellers må de finde sig en anden arbejdsplads. Naturligvis skal der ikke drives hetz mod de venstreorienterede lærere og pædagoger for deres politiske anskuelse; den har de ret til at have på lige fod med alle andre samfundsborgere i dette land. Men der skal sættes en stopper for den indoktrinering, nogle af dem prøver at gennemføre.

For en ordens skyld er det mig magtpåliggende at fremhæve, at det konservative folkeparti i almindelighed har tillid til den danske lærerstand. Derfor er det naturligvis ikke hensigten med vort initiativ at angribe lærerne. Vi ved, at langt de fleste lærere udfører deres arbejde tilfredsstillende og er ansvarsbevidste, og at de også gør deres bedste for, at undervisningen og opholdet på skolen tjener eleverne bedst muligt.

Utilfredsheden især inden for opdragelses- og undervisningssektoren og manglende ståsted i tilværelsen driver mange ud på de politiske yderfløje, hvor de energisk og med alle midler arbejder på at save den gren over, som de selv sidder på, ved at skabe såkaldt selvstændige, kritiske og frie mennesker. Det giver utryghed, og det forvirrer. Men jeg tror, at meget af den utryghed og forvirring kan overvindes, hvis forældre igen kan have tillid til, at den danske skole er hele folkets skole, der står vagt om vort demokrati, som giver børnene kundskaber og viden, og som i samarbejde med forældrene kan give vore børn den opdragelse og udvikling, som er grundlaget for et samfund i harmoni med sig selv.

Derfor ønsker vi også skolens indhold taget op til revision. Det er foruroligende, at skolen i dag har et næsten umætteligt behov for skolepsykologisk rådgivning med alle de foranstaltninger, der følger deraf. Jeg kunne ligesom hr. Poulsgaard nævne den undersøgelse, der er foretaget af den ledende skolepsykolog Emil Kruuse i Albertslund med hensyn til elevernes forringede læsefærdighed. Vi mener, det er vigtigt at kunne læse, skrive og tale dansk for at begå sig i vort samfund. Eleverne må kunne læse aviser, skrive breve og formulere